

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ПРОТОКОЛУ З ФАРМАКОТЕРАПІЇ ІНФЕКЦІЙ СЕЧОСТАТЕВОЇ СИСТЕМИ

©І. В. Кіреєв, Н. В. Жаботинська

Національний фармацевтичний університет, Харків

Вступ. З метою обговорення в 2012 році в Українському журналі нефрології та діалізу були опубліковані проекти Адаптованої клінічної настанови з кращої практики діагностики, лікування та профілактики інфекцій сечової системи у жінок та Уніфікованих клінічних протоколів медичної допомоги: профілактика, діагностика та лікування безсимптомної бактеріурії у вагітних та вагітних з гострим або рецидивом хронічного пієлонефриту.

Мета дослідження – проведення порівняльного аналізу проектів Українського протоколу та настанови з фармакоterapiї ІСС у вагітних з європейськими та іноземними гайдлайнами.

Результати й обговорення. Рекомендації щодо застосування нітрофурантоїну, цефалоспоринов II–III покоління, напівсинтетичних пеніцилінів, у тому числі в комбінації з клавулановою кислотою, в цілому збігаються як в Українських, та і в іноземних рекомендаціях. Питання викликають рекомендації щодо застосування фосфоміцину для фармакоterapiї безсимптомної бактеріурії або циститу у вагітних. Препарат здатний прони-

кати через гематоплацентарний бар'єр, результатів адекватних і контрольованих досліджень щодо його застосування під час вагітності в літературі нами знайдено не було. Для фармакоterapiї пієлонефриту вагітних також рекомендовані азтреонам (згідно з інструкцією, протипоказаний при вагітності), піперацилін-тазобактам та імепенем-циластатин. Усі три препарати належать до категорії В щодо безпеки застосування під час вагітності та не мають доказової бази безпечного застосування у вагітних жінок. Приймати вказані препарати під час вагітності і лактації можна лише якщо очікуваний ефект терапії перевищує потенційний ризик для плода.

Висновки. Вважаємо за необхідне переглянути рекомендації перед остаточним затвердженням МОЗ України.

Перспективи подальших досліджень. Розвиток антибіотикорезистентності мікроорганізмів зумовлює необхідність постійної оптимізації лікування сечостатевих інфекцій, тому необхідне проведення дослідження ефективності терапевтичних схем.